

Posudek vedoucího rigorózní práce – Smluvní a mimosmluvní závazkové vztahy v mezinárodním právu soukromém.

Téma předložené rigorózní práce je Smluvní a mimosmluvní závazkové vztahy v mezinárodním právu soukromém.

Kolegyně Martina Čejková se ve své rigorózní práci zabývá obecnými otázkami evropského mezinárodního práva soukromého a dále pak právní úpravou obsaženou v nařízení Řím I a Řím II.

V současné době dochází k uzavírání velkého množství přeshraničních smluv a dále se objevují v důsledku pohybu osob odpovědnostní vztahy s mezinárodním prvkem, kdy české soudy se musí s těmito závazkovými právními vztahy vypořádat. Proto se v případě předložené rigorózní práce jedná o téma aktuální nejen z pohledu praktického ale i teoretického. A to zejména proto, že dané téma nebylo ještě v české odborné literatuře dostatečně zpracováno.

Autorka svoji rigorózní práci rozdělila do čtyř logických celků.

V první části - kapitola 2 - se zabývá obecnými otázkami evropského mezinárodního práva soukromého a jeho základními východisky, zejména pak s ohledem na změny, které přinesla Amsterodamská úmluva. Dále se zde autorka zabývá i procesem přijímání nařízení Řím I a Řím II.

Druhá část rigorózní práce – kapitola 3 - se pak věnuje nařízení Řím I. Toto nařízení autorka rozebírá v celé jeho šíři, tj. od věcné působnosti, přes hraniční určovatele až po otázky imperativních ustanovení a veřejného pořádku. Autorka porovnává úpravu nařízení Řím I s její předchůdkyní – Římskou úmluvou o právu rozhodném pro závazkové vztahy ze smluv – např. str. 36 porovnání úpravy imperativních ustanovení v obou normách. Lze ocenit, že autorka poukazuje i na diskutabilní ustanovení nařízení, např. hraniční určovatelé pro určité typy smluv – str. 28.

Třetí část rigorózní práce – kapitola 4 - pojednává o nařízení Řím II. Autorka se zde opět zabývá nařízením Řím II v celého jeho šíři, tj. od věcné působnosti až po otázky zpětného a dalšího odkazu. V této části lze ocenit, že autorka porovnává úpravu v nařízení Řím II s úpravou v zák. č. 97/1963 Sb. a poukazuje na jejich odlišnosti – např. srovnání základního hraničního určovatele dle nařízení Řím II a de § 15 zák. č. 97/1963 Sb. - str. 50.

Ve čtvrté části své rigorózní práce – kapitola - se autorka zabývá otázkou výkladu evropského mezinárodního práva soukromého ze strany Evropského soudního dvora. Jednak se zde

autorka zabývá obecně metodami výkladu prováděného ze strany Evropského soudního dvora, a jednak zde popisuje řízení o předběžné otázce. Zde lze ocenit, že autorka se zabývala řízením o předběžné otázce dle čl. 234 SES, čl. 68 SES i čl. 267 SFEU.

V rámci této kapitoly se autorka zabývá na str. 83 a násl. i rozhodnutím Nejvyššího soudu České republiky, ve kterém se tento soud zabýval možností volby práva dle zák. č. 97/1963 Sb. v pracovněprávních vztazích. Autorka toto rozhodnutí zdárně analyzuje a na závěr se zamýšlí nad tím, jakým způsobem by se v daném případě změnilo rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky, pokud by v daném případě aplikoval Římskou úmluvu o právu rozhodném pro závazkové vztahy ze smluv nebo nařízení Řím I – str. 87-89.

Při zpracování své rigorózní práce prokázala autorka znalost nejen z oboru mezinárodního práva soukromého ale i z oblasti obecných otázek závazkového práva – smluvního i deliktního. Autorka projevila dále schopnost komparace evropské právní úpravy s právní úpravou ve vnitrostátním právním řádu a velice kladně hodnotím to, že k právní úpravě přistupovala kriticky (nikoliv jen popisně) a analyzovala ji.

Co se týče jazykové a stylistické úrovně a úpravy práce, nemám výhrad. Taktéž rozsah rigorózní práce – 91 stran považuji za vyhovující.

Taktéž výběr literatury považuji za dostatečný – a to jak literatury domácí, tak i literatury zahraniční.

Závěr:

V předložené rigorózní práci se dle mého názoru autorce podařilo velice dobře analyzovat nařízení Řím I a Řím II a dále i rozebrat základní otázky autonomního výkladu, který ohledně norem evropského mezinárodního práva soukromého provádí Evropský soudní dvůr.

Předloženou rigorózní práci doporučuji k obhajobě a jsem toho názoru, že tato práce je způsobilá obhajoby. Pokud bude práce úspěšně obhájena, doporučuji udělení akademického titulu JUDr.

V Praze dne 15.1.2010

Univerzita Karlova, Právnická fakulta, Katedra obchodního práva
JUDr. Jan Brodec, LL.M. Ph.D.